

СТАНОВИЩЕ

За дисертационния труд

На тема "ЦИФРОВИТЕ ТЕХНОЛОГИИ В ЮВЕЛИРНОТО ИЗКУСТВО"

На Виктор Иванов Павлов

в НАЦИОНАЛНАТА ХУДОЖЕСТВЕНА АКАДЕМИЯ

ФАКУЛТЕТ ЗА ПРИЛОЖНИ ИЗКУСТВА

Катедра „МЕТАЛ“

Научен ръководител: проф. Димитър Делчев

Становище: проф. Румен Райчев

Кандидатската дисертация на Виктор Иванов Павлов съдържа основно книжно тяло със 174 страници текст, „Автореферат“ с 28 стр., текст, и „Приложение“ от 32 стр., съдържащи 170 цветни илюстрации на обекти на ювелирното изкуство, показващи примеарни творчески решения на известни автори от различни страни, използващи цифровите технологии за създаване на 3D изображения.

Основния труд на тема „Цифровите технологии в ювелирното изкуство“ се състои от увод и три глави. В увода се разкрива актуалността на проблема в духа на приложение на новите технологии, което предопределя и целта на изследването с оглед проучването на ролята на цифровите технологии, конвенционалните формоизграждащи структури, занаятчийските практики и възможната връзка и въздействие на новите технологии.

Обект и предмет на изследването са взаимодействието между появата на нови програми в бижутерския сектор. За източници на изследването докторанта цитира трудовете на известни световни автори, творци и производители, специалисти използващи компютърно базирани инструменти за проектиране и изработка на нови модели, които дават според автора по-голяма интеграция между 3D изкуството и дизайнерските дисциплини.

Изследването обхваща връзката с артистичната дейност като процес в бижутерското изкуство и новите критерии при навлизането на цифровите технологии. Разгледана е методологията и методите на изследване. Описани са в световен мащаб зараждащите се организации като „Ново бижутерско изкуство“ и др. Цитирани са имената на редица водещи автори бижутери.

Обобщаване на основните задачи на съвременните бижута са разгледани в контекста на миналите традиции за стойност, митология и символика, ценност, онаследяване на стойност и т.н.

Критериите за оценка на бижутата в настоящето, за разлика от миналото, както е цитирано са намиращи се между скулптурата от една страна и дизайна на дрехи от друга. Цитирани са много автори с примери за наличието на тази тенденция, която превръща бижутата в напълно нова форма.

В главата „ Исторически контекст “ систематично са разгледани производителите на бижута от 60-те години на ХХ век, критиците , тенденциите и въведените концепции за бижутерия, която е зависима от занаята, от изкуството и дизайна. Цитирани са трудове и публикации на творци.

Материала е разгледан от докторанта обстойно и изчерпателно общо в 20 страници. Обхваща тенденциите, творците, висшите училища по изкуствата и школите на всички европейски страни, САЩ, Австралия, Канада и др.

Втора глава „Цифрови технологии в бижутерията“ представлява най обширната част от труда на докторанта Виктор Павлов. В 73 страници тя е структурирана в десет подзаглавия. В изнесения материал се потвърждава, че днес цифровите технологии са неизменна част от производствения процес на бижута и той се реализира с ускорено популяризиране на цифровите технологии в бижутерския сектор.

Дават се примери за началото на този процес и неговото развитие както и за увеличаване на потребителите на аксесоари младежи „ ...между 15 – 35 години които представляват една вълна от нови потребители на видеоигри, филми, музика и цифрови аксесоари,, .

Променя се и отношението, смисъла за стойността на материала чрез нови материали, които са “били освободени от своите архетипни и ритуални символи“. Разглеждат се новите технологии и умения за комбиниране на аналогови и цифрови технологии.

В първа подточка „Исторически преглед“ са представени за разглеждане термините CAD/CAM описващи процеса на проектиране на тримерни обекти на CAD компютър и производство на компютърна машина CAM. Прави се оценка и представяне за използване във висши училища и центрове в света на компютърната система CAD и нейното усъвършенстване.

Във втората подточка „Видове цифрови технологии“ се набляга на по-големия брой практикуващи в тази област и разширяване на предмета на дейност, чрез компютърно подпомогнато проектиране (CAD), компютърно подпомогнато производство (CAM), компютърно цифрово управление(CNC), 3D скенери, 3D принтери и по-бързо прототипиране. Обсъдени са промените в проектирането и производството, иновации и възможности, софтуер, обучение, съвременни занаяти, хибридни методологии, интерактивна бижутерия и хаптични устройства.

Събирането, разглеждането и осмислянето на този огромен по сложност професионален научен материал, показва изключителността в старанието на автора на дисертацията да бъде дълбоко осведомен професионалист и същевременно творец в целите които преследва. В подкрепа на своята теза Павлов привежда в трета глава на своя труд, примери за изпълнение от бижутери на различни творения, използващи цифровите технологии. Тази тенденция показва, че все по-голям брой практикуващи дизайнери се насочват, цитираме: “ към използване на компютърно базирани инструменти в производство на артефакти в рамките на изкуството“. Въпросът е разгледан многостранно, цитирани са автори от различни школи на европейските държави, САЩ, Япония, Нова Зеландия и др.

Богато илюстрираното цветно приложение съдържащо 170 фигури показва голямото авторско многообразие на примери, които са обяснени с различията в избора на техниките необходими за постигане на ефекта на въздействие и философията на авторите за

многообразието от форми и цветове, за да се развие изцяло нова естетическа визия за бижутата на 21 век.

В заключение автора на дисертационния труд си дава сметка за необходимостта, да бъде направено такова изследване, което разкрива значителната промяна, която както той самият казва – протича в подхода на художниците към творчество чрез използване на компютърно 3D моделиране и технически средства, осъществяващи различни непознати компоненти, реализации на форми и образи създаващи предпоставка за нов вид емоционално и естетическо въздействие, както в работата на твореца, така и в оценката на потребителя.

Труда на Петков може да бъде оценен за своята научна, теоретична и практическа значимост, с избора на нов път в обучението и с нови средства за избор в обучението на студентите бижутери от катедра „Метал“. Представените от Виктор Павлов приноси в това изследване имат достатъчно основание да се мисли и действа за да бъдат създадени нови възможности за иновации в областта на бижутерията, ако не веднага, то в обозримо бъдеще.

Библиографската справка показва задълбоченост в изследователската работа по събиране на значителен брой документация от чужди автори, което показва устрема на Павлов да бъде изчерпателен.

Като се има предвид всичко казано до тук, предлагаме пред уважаемото научно жури, кандидатската дисертация на тема „Цифровите технологии в ювелирното изкуство“ на Виктор Иванов Павлов да бъде гласувана за присъждане на образователната и научна степен „ДОКТОР“.

Становище:

Проф. Румен Минчев Райчев

София

30.09.20 г.